

Autorité de protection des données
Gegevensbeschermingsautoriteit

Advies nr. 251/2022 van 1 december 2022

Betreft: Advies m.b.t. een voorontwerp van ordonnantie *betreffende het toeristische verblijf* - artikelen 19 – 29 (CO-A-2022-263)

Originele versie

Het Kenniscentrum van de Gegevensbeschermingsautoriteit (hierna de "Autoriteit"), aanwezig: mevrouw Cédrine Morlière, mevrouw Nathalie Raghenon en mevrouw Griet Verhenneman en de heren Yves-Alexandre de Montjoye, Bart Preneel en Gert Vermeulen;

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, inzonderheid op artikelen 23 en 26 (hierna: WOG);

Gelet op de Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (hierna: AVG);

Gelet op de wet van 30 juli 2018 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens* (hierna: WVG);

Gelet op het verzoek om advies van de heer Rudi Vervoort, Minister-president van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, belast met Toerisme, (hierna: de aanvrager) ontvangen op 18/10/2022;

brengt op 1 december 2022 het volgend advies uit:

I. VOORWERP VAN DE ADVIESAANVRAAG

1. Op 18/10/2022 verzocht de aanvrager het advies van de Autoriteit met betrekking tot de hoofdstukken 6 (Bekendmaking en verwerking van gegevens, artikelen 19 – 21) en 7 (Toezicht en controle, artikelen 22 – 29) van het voorontwerp van ordonnantie *betreffende het toeristische verblijf* (hierna: het ontwerp).
2. Het ontwerp betreft de herziening van het stelsel dat door de ordonnantie van 8 mei 2014 *betreffende het toeristische logies* (hierna: de ordonnantie van 8 mei 2014) werd ingevoerd. De voormelde regelgeving biedt een kader voor de toeristische verblijfsactiviteit in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en heeft betrekking op de vestigingsvoorwaarden inzake toerisme, een economische bevoegdheid die op grond van de bijzondere wet van 16 juli 1993 *tot vervollediging van de federale staatsstructuur* aan de gewesten is toegewezen.
3. De noodzaak tot herziening van het bestaande kader werd aangetoond in de evaluatie van de ordonnantie van 8 mei 2014 waaruit is gebleken, enerzijds, dat de procedure voor de voorafgaande aangifte van de activiteit met het oog op de registratie door sommige exploitanten als lang en ingewikkeld wordt ervaren en, anderzijds, dat de specifieke exploitatievoorwaarden voor elke categorie ofwel te talrijk, ongepast, dan wel achterhaald zijn. De aanvrager heeft getracht aan deze pijnpunten tegemoet te komen en tevens de bescherming van de woonmarkt als hoofddoelstelling van het ontwerp te bevestigen. Daarnaast wordt aandacht besteed aan de vraag naar administratieve vereenvoudiging, het waarborgen van de bescherming en de veiligheid van de toeristen, de eerbiediging van het beginsel van de gemeentelijke autonomie, alsook van het werk van de verschillende gemeentelijke en gewestelijke overheidsdiensten en van de preventiedienst van de DBDMH¹.
4. Samenvattend kan worden gesteld dat de bedoeling is om de ordonnantie van 8 mei 2014 op te heffen en te vervangen, met behoud evenwel van het daarin bepaalde aangifte- en registratiesysteem van de toeristische verblijfsactiviteit, ter verwezenlijking van de volgende doelstellingen:
 - de bescherming van de afnemers van de diensten;
 - de bescherming van het imago van Brussel;
 - de bescherming van de woonmarkt;
 - de regeling van de concurrentie in de sector om te zorgen voor gezonde concurrentie;
 - de bescherming van de levenskwaliteit van de bewoners en de buurt;

¹ De **DBDMH** is de Brusselse Hoofdstedelijke Dienst voor Brandweer en Dringende Medische Hulp.

- de bescherming van de exploitanten;
 - de harmonisatie van de procedures voor alle toeristische verblijfsvestigingen, met het oog op administratieve vereenvoudiging en transparantie, maar ook om ongelijke behandeling te voorkomen².
5. Het aangifte- en registratiesysteem en, aansluitend, de controle- en toezichtsmogelijkheden daarop impliceren een verwerking van persoonsgegevens die door het ontwerp wordt omkaderd in de hoofdstukken 6 en 7.

II. ONDERZOEK TEN GRONDE

6. Bij wijze van voorafgaande opmerking brengt de Autoriteit in herinnering dat overeenkomstig artikel 1 AVG, gelezen in het licht van overweging 14 AVG, de door de AVG geboden bescherming betrekking heeft op natuurlijke personen en zich aldus niet uitstrekt tot de verwerking van gegevens over rechtspersonen en, meer concreet, als rechtspersonen gevestigde ondernemingen. Zodoende heeft dit advies louter betrekking op de verwerking van gegevens van natuurlijke personen die door de bepalingen van het ontwerp worden gevat, voor zover die verwerkingen aangemerkt moeten worden als een verwerking van persoonsgegevens in de zin van de artikelen 2 en 3 AVG³. Dit doet evenwel geen afbreuk aan de bescherming die rechtspersonen desgevallend genieten krachtens de artikelen 7 en 8 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie⁴.
7. Vervolgens, gelet op de gebeurlijke samenwerking tussen de in Hoofdstuk 7 van het ontwerp geïmplementeerde inspecteurs enerzijds en de lokale en federale politiediensten anderzijds, heeft de Autoriteit in toepassing van artikel 54/1 WOG deze adviesaanvraag tevens overgemaakt aan het Controleorgaan op de Politie Informatie (COC). Het COC heeft in zijn schrijven *d.d.* 03/11/2022 aan de Autoriteit meegedeeld geen advies te zullen uitbrengen in dit dossier.

a. Rechtsgrond

8. Elke norm die de verwerking van persoonsgegevens regelt (en die naar zijn aard een inmenging in het recht op bescherming van persoonsgegevens vormt) moet noodzakelijk en evenredig zijn

² Voor een uitgebreide toelichting op voormelde doeleinden verwijst de Autoriteit naar de Memorie van toelichting bij het ontwerp.

³ Zoals naderhand wordt toegelicht in dit advies voorziet het ontwerp in eerste instantie in de verwerking van gegevens van exploitanten die (in het kader van een beroepsactiviteit) een toeristische verblijfsvestiging beogen uit te baten. Deze exploitanten zullen vaak ondernemingen zijn in de zin van artikel I.1 van het *Wetboek van economisch recht*. Hoewel de verwerking van gegevens van als rechtspersonen gevestigde ondernemingen buiten het toepassingsgebied van de AVG valt, moet in rekening worden gebracht dat voor de toepassing van het economisch recht ook natuurlijke personen gekwalificeerd kunnen worden als onderneming (in welk geval de AVG wel van toepassing is).

⁴ Zie in dat kader bijvoorbeeld HvJ-EU, 9 november 2010, C-92/09 en C-93/09 (Volker und Markus Schecke GbR en Hartmut Eifert v. Land Hessen).

en voldoen aan de vereisten van voorzienbaarheid en nauwkeurigheid in hoofde van de betrokkenen. Krachtens artikel 6.3 AVG, gelezen in samenhang met artikel 22 van de *Grondwet* en artikel 8 EVRM, moet een dergelijke wettelijke norm de essentiële elementen van de met de overheidsinmenging gepaard gaande verwerkingen vaststellen. Het gaat daarbij minstens om:

- het (de) precieze en concrete doeleinde(n) van de gegevensverwerkingen;
- de aanduiding van de verwerkingsverantwoordelijke(n) (tenzij dit duidelijk is).

Wanneer de overheidsinmenging evenwel een belangrijke inmenging in de rechten en vrijheden van de betrokkenen vertegenwoordigt, dient de wettelijke norm tevens de volgende (aanvullende) essentiële elementen te omschrijven:

- de (categorieën van) verwerkte persoonsgegevens die ter zake dienend en niet overmatig zijn;
- de categorieën van betrokkenen wiens persoonsgegevens worden verwerkt;
- de (categorieën van) bestemmingen van de persoonsgegevens, evenals de omstandigheden waarin en de redenen waarom de gegevens worden verstrekt;
- de maximale bewaartermijn van de geregistreerde persoonsgegevens.
- de eventuele beperking van de verplichtingen en/of rechten vermeld in de artikelen 5, 12 tot 22 en 34 AVG.

9. Gelet op de te verwerken persoonsgegevens, waaronder inbegrepen het rijksregisternummer en gegevens betreffende strafrechtelijke en administratieve sancties, de uitgebreide voorzieningen inzake gegevensuitwisseling en het feit dat gegevensverwerkingen plaatsvinden voor toezichts- en controledoeleinden (hetgeen bovendien impliceert dat deze verwerkingen in voorkomend geval aanleiding kunnen geven tot een beslissing met negatieve gevolgen voor de betrokkenen), is er zonder meer sprake van een belangrijke inmenging in de rechten en vrijheden van de betrokkenen. Het is aldus noodzakelijk dat ook de aanvullende essentiële elementen vastgesteld worden in een formele wettelijke norm.
10. Dit sluit uiteraard niet uit dat, voor zover de essentiële elementen van de beoogde gegevensverwerkingen in het ontwerp worden vastgesteld, verdere (technische) details en modaliteiten uitgewerkt kunnen worden in uitvoeringsbepalingen, zij het na aanvullend advies van de Autoriteit en op voorwaarde dat daartoe een voldoende nauwkeurige delegatie aan de Regering voorhanden is.

b. Doeleinden

11. Volgens artikel 5.1.b) AVG kan de verwerking van persoonsgegevens enkel uitgevoerd worden voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden.

12. Naast de reeds opgesomde 'algemene doelstellingen', specificeert artikel 20 van het ontwerp dat de in het kader van de ordonnantie en haar uitvoeringsmaatregelen voorziene verwerkingen van persoonsgegevens tot doel hebben het volgende mogelijk te maken:

- 1) *"het beheer en de behandeling van de registratie-, brandveiligheids-, schorsings-, intrekkings- en beroepsprocedures;*
- 2) *het toezicht en de controle op de naleving van de bepalingen van deze ordonnantie en haar uitvoeringsmaatregelen;*
- 3) *de erkenning van de organisaties bedoeld in artikel 14, § 1, tweede lid, en § 2, tweede lid;*
- 4) *de terbeschikkingstelling van het register bedoeld in artikel 19;*
- 5) *de uitwisseling van informatie met de organismen bedoeld in artikel 21;*
- 6) *het opstellen van anonieme statistieken."*

13. Ten aanzien van het onder 1) vermelde doeleinde is de Autoriteit van oordeel dat de modaliteiten van de voormelde procedures voldoende nauwkeurig vastgesteld worden in respectievelijk de Hoofdstukken 2, 3, 4 en 5 van het ontwerp. Teneinde de bevoegde overheden in staat te stellen een registratienummer, brandveiligheids- of vereenvoudigd controleattest toe te kennen, dan wel te weigeren of schorsen, is het noodzakelijk dat deze overheden over bepaalde gegevens van de exploitant⁵ (en in voorkomend geval van de tussenpersoon⁶ of manager⁷) kunnen beschikken.

14. Hetzelfde gaat op voor wat betreft het onder 2) vermelde toezichts- en controledoeleinde, waarvan de modaliteiten nader worden gepreciseerd in Hoofdstuk 7 van het ontwerp. Ter zake bepaalt artikel 22 van het ontwerp dat *"onverminderd de bevoegdheden van de lokale en federale politie, controleren de inspecteurs de toepassing van deze ordonnantie en haar uitvoeringsmaatregelen, en zien toe op de naleving ervan."* Deze inspecteurs worden overeenkomstig artikel 3, 10°, van het ontwerp aangeduid door de Regering en – zoals dit minstens indirect kan worden afgeleid uit de Memorie van toelichting bij het ontwerp⁸ – zijn ambtenaren van de Directie Economische Inspectie, die deel uitmaakt van Brussel Economie en Werkgelegenheid (hierna: BEW).

⁵ Artikel 3, 5°, van het ontwerp bepaalt: *"exploitant: natuurlijke of rechtspersoon of organisatie zonder rechtspersoonlijkheid die een toeristische verblijfsvestiging exploiteert, of voor rekening van wie een toeristische verblijfsvestiging wordt beheerd."*

⁶ Artikel 3, 7°, van het ontwerp bepaalt: *"tussenpersoon: natuurlijke persoon of rechtspersoon die tussenkomt bij het aanbieden van een toeristische verblijfsseenheid op de markt, bij het promotie maken van een toeristische verblijfsvestiging of bij het aanbieden van diensten via dewelke exploitanten en dienstenafnemers rechtstreeks met elkaar in contact kunnen treden."*

⁷ Artikel 3, 6°, van het ontwerp bepaalt: *"manager: natuurlijke persoon die dagelijks instaat voor het beheer van de activiteiten in de toeristische verblijfsvestiging en die in de uitoefening van zijn taken in contact kan komen met de dienstenafnemers."*

⁸ En zoals dit tevens wordt bevestigd door de aanvrager naar aanleiding van een verzoek tot toekomstige informatie: *"Hoofdstuk 6 (en de bepalingen inzake gegevensverwerking die erin zijn vervat) is inderdaad ook van toepassing op de inspecteurs en hun werkzaamheden in het kader van hoofdstuk 7. De ontwerpordonnantie kan moeilijk vooruitlopen op de vraag wie de inspecteurs zullen zijn, aangezien deze bevoegdheid aan de Regering toekomt, maar in de praktijk zal het zo zijn dat de bevoegde inspecteurs de ambtenaren zijn van de Directie Economische Inspectie van Brussel Economie en Werkgelegenheid die belast zijn met inspectieopdrachten. Zij oefenen deze opdracht al uit in het kader van de ordonnantie van 8 mei 2014 betreffende het toeristische logies."*

15. Betreffende het onder 3) gespecificeerde doeleinde vraagt de Autoriteit zich af in welke mate 'de erkenning van de organisaties bedoeld in artikel 14, § 1, tweede lid, en § 2, tweede lid' van het ontwerp⁹ een verwerking van de in artikel 20, §2, van het ontwerp opgesomde categorieën van persoonsgegevens noodzaakt. De erkenning van deze organisaties staat immers los van het individuele beheer en de behandeling van de registratie-, brandveiligheids-, schorsings-, intrekings- en beroepsprocedures, evenals het toezicht en de controle op de naleving van de bepalingen van het ontwerp en haar uitvoeringsmaatregelen, dewelke het voorwerp uitmaken van de bepalingen van de Hoofdstukken 6 en 7 van het ontwerp. In de mate dat de erkenning van deze organisaties aanleiding geeft tot een verwerking van persoonsgegevens (van bijvoorbeeld de bestuurder(s) of werknemers van die organisatie) dient daartoe een afzonderlijk wettelijk kader te worden vastgesteld¹⁰. Dit geldt des te meer daar noch het ontwerp, noch de Memorie van toelichting de procedurele modaliteiten van de erkenningsprocedure vaststellen.

16. De doelstelling onder 4) heeft betrekking op het register van de geregistreerde toeristische verblijfsvestigingen dat overeenkomstig artikel 19 van het ontwerp door BEW ter beschikking wordt gesteld van het publiek. Dit register omvat minstens de volgende informatie:

- het registratienummer (toegekend overeenkomstig Hoofdstuk 2 van het ontwerp);
- de handelsnaam van de vestiging;
- **het adres van de vestiging, voor zover de exploitant daarmee instemt;**
- de categorie waarin de vestiging werd geregistreerd (vastgesteld door de Regering in uitvoering van artikel 5, §1, van het ontwerp);
- de toegelaten benamingen (vastgesteld door de Regering in uitvoering van artikel 5, §3, van het ontwerp);
- de onthaalcapaciteit;
- desgevallend, het comfortniveau toegekend krachtens de ordonnantie van 6 maart 2019 *betreffende de classificatie van de toeristische verblijfsvestigingen per comfortniveau*.

De Regering bepaalt de bekendmakingswijze van het register en de informatie die erin wordt opgenomen. De Autoriteit neemt er akte van, doch met dien verstande dat de Regering geen **bijkomende** categorieën van persoonsgegevens¹¹ kan vaststellen zonder dat deze ook worden vermeld in de ordonnantie. Gelet aldus op het voornemen – zie de Memorie van toelichting – om aan de exploitanten de mogelijkheid te laten om hun contactinformatie in het register te laten

⁹ Het volgt uit de voormelde artikelen dat het brandveiligheidsattest, dan wel het vereenvoudigde controleattest tevens afgeleverd kan worden door een erkende organisatie, op voorwaarde dat een dergelijke organisatie bestaat.

¹⁰ Ter zake sluit de Autoriteit niet uit dat de erkenningsprocedure geregeld kan worden bij uitvoerend besluit, op voorwaarde dat daartoe een voldoende nauwkeurige delegatie aan de Regering wordt opgenomen in het ontwerp. Gelet immers op de aard van de gegevensverwerkingen in dit kader is er niet noodzakelijkerwijze sprake van een belangrijke inmenging in de rechten en vrijheden van de betrokkenen.

¹¹ Dit doet geen afbreuk aan de bevoegdheid van de Regering om binnen de in de ordonnantie bepaalde categorieën van persoonsgegevens de concrete gegevens die moeten worden gepubliceerd te preciseren.

opnemen, lijkt het aangewezen om, naar analogie met het adres van de vestiging, eveneens te voorzien in een expliciet 'opt-inmechanisme' met betrekking tot deze contactgegevens¹².

17. Rekening houdend met de voor de toepassing van het ontwerp noodzakelijke samenwerking tussen BEW en de in artikel 21 van het ontwerp geïdentificeerde organismen, neemt de Autoriteit akte van het doeleinde onder 5). De gegevensuitwisseling tussen deze entiteiten wordt nader besproken onder *f. Gegevensoverdracht* (zie de punten 45 – 49).

18. Tot slot, met betrekking tot het doeleinde onder 6) brengt de Autoriteit in herinnering dat overeenkomstig artikel 89.1 AVG elke verwerking voor statistische doeleinden moet worden omkaderd door passende waarborgen zodat technische en organisatorische maatregelen worden getroffen om de naleving van het beginsel van minimale gegevensverwerking te verzekeren en dat wanneer die doeleinden kunnen worden bereikt door latere verwerkingen die geen of niet langer de identificatie van de betrokkenen toelaten, dient op deze wijze te werk te worden gegaan. In dit verband herhaalt de Autoriteit dat de identificatie van een persoon niet enkel slaat op de mogelijkheid om zijn naam en/of adres te achterhalen maar eveneens op de mogelijkheid om hem te identificeren via een proces van individualisering, correlatie of gevolgtrekking. Transparantie met betrekking tot de gebruikte anonimiseringsmethode en een analyse van de risico's verbonden aan heridentificatie zijn elementen die bijdragen tot een weloverwogen aanpak van het anonimisatieproces. Volledigheidshalve vestigt de Autoriteit de aandacht van de aanvrager op het feit dat er een verschil bestaat tussen gepseudonimiseerde gegevens, die in artikel 4.5) van de AVG worden gedefinieerd als gegevens die *"niet meer aan een specifieke betrokkene kunnen worden gekoppeld zonder dat er aanvullende gegevens worden gebruikt"* en geanonimiseerde gegevens, die niet langer met redelijke middelen aan een bepaalde persoon kunnen worden toegeschreven, en dat enkel deze laatste geen persoonsgegevens meer vormen en dus overeenkomstig overweging 26 zijn uitgesloten van de werkingssfeer van de AVG¹³. Derhalve, rekening houdend met de definitie van persoonsgegevens in artikel 4.1), van de AVG¹⁴, moet ervoor worden gezorgd dat aan de vereiste hoge normen voor anonimisering wordt voldaan en dat de gegevens niet eenvoudigweg worden gepseudonimiseerd. De verwerking van dergelijke gegevens, zelfs al zijn ze gepseudonimiseerd, moet immers worden gezien als een verwerking van persoonsgegeven als bedoeld in de AVG. Indien alsnog zou blijken dat er sprake is van

¹² Behoudens wanneer de publicatie van deze contactgegevens verplicht wordt gesteld op grond van andere wettelijke bepalingen (zie bijvoorbeeld artikel III.73 van het *Wetboek van economisch recht*).

¹³ Voor meer informatie, zie de opinie 5/2014 (WP216) mbt anonimiseringstechnieken, 2.2.3, blz. 10 van de Groep 29, rechtsvoorganger van de Europese Comité voor gegevensbescherming (EDPB), https://ec.europa.eu/justice/article-29/documentation/opinion-recommendation/files/2014/wp216_nl.pdf

¹⁴ Namelijk: *"alle informatie over een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke persoon ("de betrokkene"); als identificeerbaar wordt beschouwd een natuurlijke persoon die direct of indirect kan worden geïdentificeerd, met name aan de hand van een identificator zoals een naam, een identificatienummer, locatiegegevens, een online identificator of van een of meer elementen die kenmerkend zijn voor de fysieke, fysiologische, genetische, psychische, economische, culturele of sociale identiteit van die natuurlijke persoon"*.

pseudonimisering (en niet anonimisering) moet worden verwezen naar de verslagen van het Europees Agentschap voor Cyberbeveiliging betreffende technieken en goede praktijken voor pseudonimisering¹⁵ en is de AVG onverkort van toepassing.

19. Gelet op het bovenstaande is de Autoriteit van oordeel dat de door de aanvrager geïdentificeerde doeleinden welbepaald, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigd zijn. Zulks laat evenwel onverlet dat het onder 3) genoemde doeleinde geschrapt moet worden uit artikel 20 van het ontwerp. Het verdient aanbeveling om met betrekking tot erkenning van de organisaties bedoeld in artikel 14, § 1, tweede lid, en § 2, tweede lid, van het ontwerp een afzonderlijk juridisch kader vast te stellen.

c. Verwerkingsverantwoordelijke

20. Overeenkomstig artikel 4.7) AVG is de verwerkingsverantwoordelijke elke natuurlijke of rechtspersoon, overheidsinstantie, dienst of ander orgaan die/dat, alleen of samen met anderen, het doel van en de middelen voor de verwerking van persoonsgegevens vaststelt; wanneer de doelstellingen van en de middelen voor deze verwerking in het Unierecht of het lidstatelijke recht worden vastgesteld, kan daarin worden bepaald wie de verwerkingsverantwoordelijke is of volgens welke criteria deze wordt aangewezen.
21. Ter zake bepaalt artikel 20, §3, van het ontwerp: *"BEW is de verantwoordelijke voor de in § 1 bedoelde verwerkingen van de in § 2 bedoelde persoonsgegevens."*
22. De Memorie van toelichting voegt daaraan toe dat het ontwerp op dit vlak niet kan afwijken van de AVG, waardoor elke persoon of autoriteit die tussenkomt in de verwerking van persoonsgegevens, bijvoorbeeld wanneer ze gegevens overmaakt aan of ontvangt van BEW, ook voor zichzelf de oefening zal moeten maken in welke mate zij een verwerkingsverantwoordelijke is in de zin van de AVG. Hoewel de Autoriteit deze vaststelling niet noodzakelijkerwijze betwist, brengt zij niettemin in herinnering dat de aanduiding van de verwerkingsverantwoordelijke in de regelgeving moet overeenstemmen met de rol die deze actor in de praktijk opneemt en met de zeggenschap die hij heeft over de essentiële middelen die voor de verwerking worden ingezet. Een andere beslissing zou niet alleen in strijd zijn met de letter van de tekst van de AVG, maar zou ook de doelstelling van de AVG om een consistent en hoog beschermingsniveau voor natuurlijke personen te waarborgen in gevaar kunnen brengen.

¹⁵ ENISA: <https://www.enisa.europa.eu/publications/data-pseudonymisation-advanced-techniques-and-use-cases> en <https://www.enisa.europa.eu/news/enisa-news/enisa-proposes-best-practices-and-techniques-for-pseudonymisation>.

23. Als dusdanig, – zonder evenwel de aanduiding van BEW als verwerkingsverantwoordelijke te betwisten – rekening houdend met de gegevensoverdrachten die worden voorzien in het ontwerp en de door de ontvangende derden waargenomen bevoegdheden, lijkt het aangewezen na te denken over de hoedanigheid van (ten minste) de in artikel 21 van het ontwerp geïdentificeerde actoren. Meer concreet moet telkens worden nagegaan of er sprake is van (1) een verwerkersrelatie¹⁶, dan wel van een (2) afzonderlijke of (3) gezamenlijke verantwoordelijkheid voor de geïdentificeerde gegevensverwerkingen. Zulks is noodzakelijk daar het voor de betrokkenen steeds duidelijk moet zijn ten aanzien van welke actor(en) zij hun rechten overeenkomstig de artikelen 12 – 22 AVG kunnen doen gelden.
24. Volledigheidshalve merkt de Autoriteit op dat in het geval van gezamenlijke verantwoordelijkheid voor de verwerking artikel 26 AVG¹⁷ van toepassing is en ze verwijst voor de praktische gevolgen ervan naar punt 2 van het tweede deel van de op 2 september 2020 door de Europese Comité voor gegevensbescherming vastgestelde richtsnoeren 07/2020 *betreffende de begrippen "verwerkingsverantwoordelijke" en "verwerker" in de AVG*¹⁸.
25. Tot slot neemt de Autoriteit er akte van dat de inspecteurs in de zin van artikel 3, 10°, van het ontwerp ambtenaren (zullen) zijn van de Directie Economische Inspectie, die deel uitmaakt van BEW (zie punt 14). Het lijkt dan ook geen twijfel dat BEW optreedt als verwerkingsverantwoordelijke ten aanzien van de gegevensverwerkingen die deze inspecteurs krachtens Hoofdstuk 7 van het ontwerp verrichten.

d. Proportionaliteit/ Minimale gegevensverwerking

26. Artikel 5.1.c), AVG bepaalt dat persoonsgegevens toereikend, terzake dienend en beperkt moeten zijn tot wat noodzakelijk is voor de beoogde doeleinden (principe van 'minimale gegevensverwerking').

¹⁶ Artikel 4, 8) AVG definieert een verwerker als: "een natuurlijke persoon of rechtspersoon, een overheidsinstantie, een dienst of een ander orgaan die/dat ten behoeve van de verwerkingsverantwoordelijke persoonsgegevens verwerkt." Wanneer er sprake is van een verwerkersrelatie dienen de bepalingen van artikel 28 AVG in acht te worden genomen.

¹⁷ Artikel 26 AVG: "1. Wanneer twee of meer verwerkingsverantwoordelijken gezamenlijk de doeleinden en middelen van de verwerking bepalen, zijn zij gezamenlijke verwerkingsverantwoordelijken. Zij stellen op transparante wijze hun respectieve verantwoordelijkheden voor de nakoming van de verplichtingen uit hoofde van deze verordening vast, met name met betrekking tot de uitoefening van de rechten van de betrokkene en hun respectieve verplichtingen om de in de artikelen 13 en 14 bedoelde informatie te verstrekken, door middel van een onderlinge regeling, tenzij en voor zover de respectieve verantwoordelijkheden van de verwerkingsverantwoordelijken zijn vastgesteld bij een Unierechtelijke of lidstaatrechtelijke bepaling die op de verwerkingsverantwoordelijken van toepassing is. In de regeling kan een contactpunt voor betrokkenen worden aangewezen.

2. Uit de in lid 1 bedoelde regeling blijkt duidelijk welke rol de gezamenlijke verwerkingsverantwoordelijken respectievelijk vervullen, en wat hun respectieve verhouding met de betrokkenen is. De wezenlijke inhoud van de regeling wordt aan de betrokkene beschikbaar gesteld.

3. Ongeacht de voorwaarden van de in lid 1 bedoelde regeling, kan de betrokkene zijn rechten uit hoofde van deze verordening met betrekking tot en jegens iedere verwerkingsverantwoordelijke uitoefenen."

¹⁸ Te raadplegen via de volgende link (let op: deze vertaling werd nog niet officieel goedgekeurd): https://edpb.europa.eu/system/files/2022-02/eppb_guidelines_202007_controllerprocessor_final_nl.pdf.

27. In dit kader bepaalt artikel 20, §2, van het ontwerp: *"De categorieën persoonsgegevens die noodzakelijk zijn voor het bereiken van de doelen bedoeld in paragraaf 1, en de categorieën van de personen, zijn de volgende:*

1° de identificatie-, contact-, beroeps- en uitbatingsgegevens van de exploitant, zijn aangestelden, lasthebber en werknemers en de manager;

2° de gegevens betreffende strafrechtelijke en administratieve sancties en feiten van de personen bedoeld in de artikelen 7, 3° en 4°, en 30;

3° de identificatie-, contact- en beroepsgegevens van de personen die, in eender welke hoedanigheid, tussenkomen in het kader van de opdrachten en procedures bedoeld in § 1, 1°, 2° en 4°, en de gegevens die volgen uit die opdrachten en procedures;

4° de identificatie-, contact- en beroepsgegevens van de tussenpersonen;

5° de gegevens die noodzakelijk zijn om de naleving van de voorwaarden en verplichtingen bedoeld in deze ordonnantie en haar uitvoeringsmaatregelen na te gaan."

Paragraaf 4 van datzelfde artikel voegt daaraan toe: *"In het kader van deze bepaling, is BEW gemachtigd om rijksregisternummers op te vragen en te gebruiken, overeenkomstig artikel 8, § 1, derde lid, van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen."*

28. Vooreerst dient, in lijn met vaste jurisprudentie van de Autoriteit, te worden opgemerkt dat de notie 'identificatiegegevens' eerder ruim is, in het bijzonder aangezien er (minstens op heden) geen verdere tenuitvoerlegging voorhanden is die deze notie nader specificeert. De noodzaak om deze identificatiegegevens (meer) expliciet vast te stellen geldt temeer daar er meerdere categorieën van betrokkenen worden geïdentificeerd die in beginsel niet aan eenzelfde gegevensverwerking zijn onderworpen (de exploitant en zijn aangestelde(n) en/of werknemers, tegenover een tussenkomende derde (bijvoorbeeld een buur of dienstenafnemer die een klacht indient) of een tussenpersoon¹⁹).

29. In dit verband moet eveneens gewezen worden op de machtiging voor BEW om het rijksregisternummer te raadplegen en te gebruiken, overeenkomstig artikel 8, § 1, derde lid, van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen (hierna: de wet van 8 augustus 1983). De Autoriteit onderschrijft het belang van een correcte identificatie en het daarbij verwerken van gegevens die voldoen aan de vereisten van kwaliteit en juistheid, doch benadrukt dat dergelijke unieke identificatienummers een bijzondere bescherming genieten. Artikel 87 AVG voorziet dat de lidstaten die een nationaal identificatienummer vaststellen, er moeten over waken dat dit alleen wordt gebruikt met passende waarborgen voor de rechten en

¹⁹ Respectievelijk de punten 1°, 3° en 4° van artikel 20, §2, van het ontwerp.

vrijheden van de betrokkene. Zo vestigde de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, de rechtsvoorganger van de Autoriteit, reeds eerder²⁰ de aandacht op de in acht name van volgende waarborgen terzake:

- het gebruik van een algemeen identificatienummer moet worden **bepikt tot de gevallen waarin dit strikt noodzakelijk** is aangezien dit gebruik risico's impliceert inzake koppeling van bestanden;
- de doeleinden moeten duidelijk en expliciet worden gepreciseerd zodat men de beoogde soorten verwerkingen kan vermoeden/voorzien;
- de bewaartermijn en **de eventuele mededelingen aan derden** moeten eveneens worden omkaderd;
- technische en organisatorische maatregelen moeten het beveiligd gebruik passend omkaderen; en
- de niet-naleving van de bepalingen die het gebruik omkaderen moeten worden gesanctioneerd aan de hand van effectieve, proportionele en ontradende sancties.

30. Hoewel de Autoriteit aldus aanvaardt dat het niet de bedoeling kan zijn dat de bepaling betreffende gegevenscategorieën *'even omvangrijk wordt als de rest van het ontwerp samen'*²¹, is het niettemin dienstig om in het licht van de onderscheiden doeleinden en de categorieën van betrokkenen, de te verwerken identificatiegegevens nader te preciseren. Dit kan desgevallend in de Memorie van toelichting, of naderhand, in een uitvoeringsbesluit.
31. Inzake de contactgegevens van de personen bedoeld in de punten 1°, 3° en 4° van artikel 20, § 2 van het ontwerp is de Autoriteit van oordeel dat zij relevant zijn in het licht van de beoogde doeleinden, en als dusdanig geen aanleiding geven tot bijzondere opmerkingen betreffende de verwerking van persoonsgegevens.
32. Met betrekking tot de beroepsgegevens daarentegen is de Autoriteit van oordeel dat noch uit het ontwerp, noch uit de Memorie van toelichting volgt waarom deze gegevens noodzakelijk zijn om de in artikel 20, §1, van het ontwerp omschreven doeleinden te bereiken. Indien er, naar analogie met de voorwaarden inzake strafrechtelijke en administratieve sancties en feiten (*infra*), bepaalde beroepsmatige vereisten gelden om bijvoorbeeld een registratienummer te verkrijgen, of om op te treden als tussenpersoon, dan moet dit uitdrukkelijk worden vastgesteld in het ontwerp. Daarenboven – in tegenstelling tot 'identificatiegegevens' – betwist de Autoriteit dat de gegevenscategorie 'beroepsgegevens' dermate ruim is dat een nadere precisering in het ontwerp onwenselijk of zelfs onmogelijk zou zijn.

²⁰ Zie advies nr. 19/2018 van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van 28 februari 2018 betreffende een voorontwerp van wet houdende diverse bepalingen "Binnenlandse Zaken".

²¹ Memorie van toelichting.

33. Vervolgens voorziet punt 2° van artikel 20, §2, van het ontwerp dat gegevens met betrekking tot bepaalde strafrechtelijke en administratieve sancties kunnen worden verwerkt. In eerste instantie, zoals dit volgt uit artikel 7, 3°, van het ontwerp "[mogen] **de exploitant of de manager van de toeristische verblijfsvestiging, [niet] in België [...] door een in kracht van gewijsde gegane rechterlijke uitspraak veroordeeld zijn voor een van de misdrijven vermeld in boek II, titel VII, hoofdstuk V, VI en VII, titel VIII, hoofdstuk I, IV en VI, en titel IX, hoofdstuk I en II, van het Strafwetboek²², of in het buitenland veroordeeld zijn wegens een feit dat overeenstemt met de kwalificatie van een van die misdrijven, behalve als de veroordeling voorwaardelijk is en de betrokkene het voordeel van het uitstel niet heeft verloren of als de betrokkene genade heeft verkregen of werd veroordeeld bij eenvoudige schuldverklaring.**" Ter zake verklaart de Memorie van toelichting dat deze voorwaarde bestaat om de afnemers van de diensten te beschermen. Het zou namelijk 'onaanvaardbaar' zijn te voorzien in de mogelijkheid om toeristen te laten opvangen bij personen die wanbedrijven of misdaden hebben gepleegd zoals bedoeld in het ontwerp, in het bijzonder vanuit het standpunt 'van het directe contact tussen de exploitant (of manager) en de afnemers van de diensten'.
34. Aantonen dat men niet werd veroordeeld voor één van de bovenstaande wanbedrijven of misdaden vormt een noodzakelijke voorwaarde om een registratienummer te kunnen bekomen.
35. De Autoriteit brengt in herinnering dat overeenkomstig artikel 10 AVG persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten of daarmee verband houdende veiligheidsmaatregelen op grond van artikel 6, lid 1, AVG alleen mogen worden verwerkt onder toezicht van de overheid of indien de verwerking is toegestaan bij Unierechtelijke of lidstaatrechtelijke bepalingen die passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen bieden.
36. Inhoudelijk meent de Autoriteit dat 'categorieën van veroordelingen' op het eerste zicht relevant en verantwoord zijn in het licht van het beoogde doeleinde, namelijk nagaan of een bepaalde persoon geschikt is voor het uitbaten van een toeristische verblijfsvestiging. Toch is het raadzaam om ten aanzien van bepaalde lichtere veroordelingen geen 'oneindige verjaartermijn' te hanteren. Een veroordeling voor diefstal, fraude of beperkte gewelddaden (bijvoorbeeld een handgemeen zonder blijvende letsels) die ouder is dan 10 of 15 jaar lijkt bezwaarlijk doorslaggevend bij de beoordeling of een persoon aanspraak kan maken op een registratienummer.

²² Het betreft misdaden en wanbedrijven **tegen de orde van de familie en openbare zedelijkheid** (waaronder: voyeurisme, aanranding van de eerbaarheid, verkrachting en bederf van de jeugd en prostitutie), **tegen personen** (waaronder: opzettelijk doden, opzettelijk toebrengen van lichamelijk letsel, foltering, belaging, misbruik van de zwakke toestand van personen), en **tegen de eigendommen** (waaronder: diefstal en afpersing, bedrog en bepaalde misdrijven die verband houden met insolventie).

37. Tot slot moet in dit kader belang worden besteed aan de manier waarop deze gegevens worden verkregen. Gelet op de specificiteit van de geïndiceerde veroordelingen kan de overlegging van het volledige uittreksel uit het strafregister niet worden geacht te voldoen aan de vereisten van noodzakelijkheid en proportionaliteit. Zulks zou immers tot gevolg hebben dat gegevens met betrekking tot veroordelingen die geen afbreuk doen aan de bekwaamheid van een bepaalde persoon om een toeristische verblijfsvestiging uit te baten onder de aandacht worden gebracht van BEW (en desgevallend enige andere actor die in het kader van zijn wettelijke opdracht gemachtigd is deze gegevens te raadplegen), hetgeen minstens indirect een nadelige invloed kan hebben op de uiteindelijke beoordeling. Als dusdanig verdient het aanbeveling te werken met een rechtstreekse, gefilterde toegang tot het centraal strafregister voor de bevoegde autoriteiten, met dien verstande dat deze toegang beperkt moet blijven tot de vermelding van het bestaan (en desgevallend de datum) van een strafrechtelijke veroordeling zoals bedoeld in artikel 7, 3°, van het ontwerp. Deze werkwijze lijkt bovendien gerechtvaardigd in het licht van de vereiste om persoonsgegevens – in de mate van het mogelijke – rechtstreeks bij hun authentieke bron op te vragen overeenkomstig de ordonnantie van 8 mei 2014 *betreffende de oprichting en organisatie van een gewestelijke dienstenintegrator* (hierna: de ordonnantie gewestelijke dienstenintegrator).
38. In tweede instantie voorziet artikel 7, 4°, van het ontwerp dat de exploitant niet in gebreke mag blijven "**voor de betaling van een administratieve geldboete opgelegd wegens een inbreuk op de ordonnantie van 23 december 2016 betreffende de gewestbelasting op de inrichtingen van toeristisch logies die definitief is geworden, oftewel ten gevolge van een administratieve beslissing, oftewel krachtens een gerechtelijke beslissing die in kracht van gewijsde is gegaan.**" Deze voorwaarde beoogt te voorkomen dat een exploitant die al een toeristische verblijfsactiviteit uitoefent en die in gebreke zou blijven voor de betaling van een dergelijke geldboete, een aanvraag zou kunnen indienen tot registratie van een (nieuwe) toeristische verblijfsactiviteit en heeft louter betrekking op definitief geworden geldboetes. Deze gegevens lijken in het licht van de beoogde doeleinden toereikend en ter zake dienend.
39. Artikel 20, §2, 5°, van het ontwerp, ten slotte, voorziet als het ware in een vangnetbepaling volgens dewelke alle (persoons)gegevens die nodig zijn voor het toezicht op de naleving van de in het ontwerp bedoelde voorwaarden en verplichtingen mogen worden verwerkt. De Autoriteit laat zich steeds bijzonder kritisch uit ten aanzien van dergelijke bepalingen, temeer daar uit de lezing van het ontwerp niet eenduidig volgt over welke gegevens het kan gaan, en in hoeverre deze verschillen van de persoonsgegevens waarvan de verwerking reeds wordt voorzien in de punten 1° - 4° van datzelfde artikel. Dit is in strijd met de vereisten van nauwkeurigheid en voorzienbaarheid in hoofde van de betrokkenen en brengt de proportionaliteit van de verwerking in het gedrang. Hoewel een exhaustieve oplijsting van alle persoonsgegevens die kunnen worden

verwerkt in dit kader niet aan de orde is, dient het bovengenoemde punt 5° in zijn huidige vorm te worden geschrapt. Gelet bovendien op het feit dat een gelijkaardig toezichts- en controlemechanisme bestaat in de ordonnantie van 8 mei 2014, lijkt het geenszins onmogelijk om de bijkomende gegevenscategorieën reeds te identificeren en wettelijk te verankeren.

e. Bewaartermijn

40. Krachtens artikel 5.1.e) AVG mogen persoonsgegevens niet langer worden bewaard, in een vorm die het mogelijk maakt de betrokkenen te identificeren, dan noodzakelijk voor de verwezenlijking van de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt.
41. In deze context voorziet artikel 20, §5, van het ontwerp het volgende: *"De persoonsgegevens met betrekking tot de exploitanten, hun aangestelden, mandatarissen en werknemers en de managers en die in het kader van deze ordonnantie en haar uitvoeringsmaatregelen worden verzameld en verwerkt door BEW worden bewaard gedurende de gehele duur van de overeenkomstige toeristische verblijfsactiviteit en vijf jaar na de definitieve stopzetting van die activiteit. De persoonsgegevens met betrekking tot de andere personen bedoeld in § 2 en die in het kader van deze ordonnantie en haar uitvoeringsmaatregelen worden verzameld en verwerkt door BEW worden bewaard in de mate dat en zolang die gegevens noodzakelijk blijken om de in § 1 bedoelde doeleinden te verwezenlijken. Persoonsgegevens die nodig zijn voor de behandeling van een geschil in het kader van dit dispositief worden echter bewaard gedurende de tijd die nodig is om een dergelijk geschil te behandelen en eventuele daaropvolgende rechterlijke beslissingen uit te voeren."*
42. De in het eerste lid van bovengenoemd artikel vermelde bewaartermijn (ten aanzien van de exploitant en de personen die onmiddellijk betrokken zijn bij de uitbating van de toeristische verblijfvestiging) wordt in de Memorie van toelichting gerechtvaardigd door het feit dat de administratieve geldboetes nog kunnen worden opgelegd tot vijf jaar na de feiten die aan de betrokken inbreuk(en) ten grondslag liggen. De Autoriteit is van oordeel dat de aanvrager deze rechtvaardigingsgrond kan doen gelden ten aanzien van de exploitant en de tussenpersoon, doch niet tegenover de werknemers, de aangestelde(n) of mandataris(sen), en in voorkomend geval de manager(s). In de onderhavige (bestuursrechtelijke) context is het immers weinig waarschijnlijk dat deze laatsten persoonlijk aansprakelijk kunnen worden gesteld voor dergelijke inbreuken. Bovendien is het niet noodzakelijkerwijs zo dat een persoon werkzaam blijft bij een bepaalde vestiging tot aan de definitieve stopzetting van diens activiteit. Voor deze laatstgenoemde categorieën van personen kan een bewaartermijn van twee jaar na de beëindiging van de persoonlijke beroepsactiviteit ruimschoots volstaan. Het ontwerp dient nuttig gewijzigd te worden in het licht van de bovenstaande overwegingen.

43. Betreffende de bewaartermijn die geldt ten aanzien van alle andere personen wiens gegevens in het kader van het ontwerp kunnen worden verwerkt, verduidelijkt de Memorie van toelichting dat er een zeer grote verscheidenheid is van mogelijke situaties die zich kunnen voordoen, zoals bijvoorbeeld burens die een klacht indienen, een getuigenis in het kader van een controle, de tussenkomst van een architect in de brandveiligheidsprocedure, ... Daarom lijkt het onmogelijk om een (maximale) bewaartermijn te koppelen aan de persoonsgegevens die in het licht van dergelijke tussenkomsten worden verwerkt. Niettemin merkt de Autoriteit op dat de huidige formulering van artikel 20, §5, tweede lid, van het ontwerp geen enkele juridische meerwaarde heeft (het betreft immers louter een parafrasering van artikel 5.1.e) AVG) en daarenboven in strijd is met het overschrijfbod van de AVG. In het licht van artikel 6.3 AVG, is het zonder meer noodzakelijk om in het ontwerp de **maximale** bewaartermijnen van de te verwerken persoonsgegevens vast te stellen rekening houdend met de onderscheiden doeleinden en categorieën van gegevens, of toch minstens de criteria op te nemen die toelaten deze (maximale) bewaartermijn te bepalen. Ter zake kan het evenwel volstaan om naar analogie met het derde lid van hetzelfde artikel deze bewaartermijnen vast te stellen overeenkomstig de relevante administratieve, dan wel gerechtelijke verjaartermijnen, of te laten samenlopen met de definitieve afsluiting van de behandeling van een tussenkomst.
44. Tot slot neemt de Autoriteit er akte van dat gegevens worden bewaard gedurende de tijd die nodig is om een gerezen geschil (gerechtelijk) te behandelen (artikel 20, §5, derde lid, van het ontwerp), doch vraagt om uitdrukkelijk te specificeren dat de gegevens zullen worden gewist na afloop van de geviseerde procedures.

f. Gegevensoverdracht

45. Artikel 21 van het ontwerp beoogt een wettelijk kader vast te stellen voor de gegevensuitwisseling tussen BEW en de volgende organismen:
- 1° de gemeenten waar de overeenkomstige toeristische verblijfsvestigingen zich bevinden, voor zover die gegevens strikt noodzakelijk zijn voor de afgifte van een attest dat bevestigt dat de voorgenomen toeristische verblijfsactiviteit in overeenstemming is met de stedenbouwkundige bestemming gegeven aan de toeristische verblijfsvestiging, een brandveiligheids- of vereenvoudigde controleattest, of voor de mededeling aan de burgemeester van de betrokken gemeente van het bevel tot onmiddellijke stopzetting overeenkomstig artikel 29 van het ontwerp;
 - 2° de DBDMH voor zover die gegevens strikt noodzakelijk zijn voor de uitvoering en de afgifte van het brandveiligheids- of vereenvoudigde controleattest;

- 3° de brandveiligheidscommissie, voor zover die gegevens strikt noodzakelijk zijn voor de uitoefening van haar taken bedoeld in Hoofdstuk 3 van het ontwerp (inzake het brandveiligheids- of vereenvoudigde controleattest);
- 4° de lokale en federale politie en de politierechter, voor zover die gegevens strikt noodzakelijk zijn voor hun toezichts- en controleopdracht overeenkomstig Hoofdstuk 7 van het ontwerp;
- 5° de gewestelijke fiscale administratie voor de uitvoering van artikel 7, 4^o²³, van deze ordonnantie en voor haar opdrachten in het kader van de dienst van de belasting bedoeld in artikel 3 van de ordonnantie van 23 december 2016 *betreffende de gewestbelasting op de inrichtingen van toeristisch logies*;
- 6° Brussel Huisvesting van de Gewestelijke Overheidsdienst Brussel voor zijn opdrachten in het kader van de Brusselse Huisvestingscode²⁴;
- 7° de gewestelijke dienstenintegrator, overeenkomstig artikel 12 van de ordonnantie gewestelijke dienstenintegrator;
- 8° de vzw visit.brussels voor de promotie van toeristische verblijfsvestigingen, voor zover de exploitanten hiermee hebben ingestemd.

46. Vooreerst brengt de Autoriteit in herinnering dat in de mate dat de bovenstaande gegevensoverdrachten ook betrekking hebben op het rijksregisternummer van de betrokkenen, het steeds is vereist dat ook de ontvangende derden gemachtigd zijn om het rijksregisternummer te raadplegen, dan wel te gebruiken overeenkomstig respectievelijk de artikelen 5 en 8 van de wet van 8 augustus 1983. Niettemin merkt de Autoriteit op dat zij in het licht van het ontwerp geen enkele reden ziet om Brussel Huisvesting of de vzw visit.brussels te machtigen in voormelde zin.
47. Vervolgens, zonder desgevallend afbreuk te doen aan de verplichtingen inzake gegevensoverdrachten die gelden ten aanzien van de gewestelijke diensten overeenkomstig de ordonnantie gewestelijke dienstenintegrator, benadrukt de Autoriteit het belang om, naar analogie met de federale en Vlaamse verplichtingen krachtens respectievelijk artikel 20 WVG en artikel 8 van het decreet van 18 juli 2008 *betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer*, een protocolakkoord af te sluiten waarin, zonder exhaustief te zijn, de volgende elementen worden vastgesteld²⁵:

²³ Betreffende de controle of de exploitant niet in gebreke blijft voor de betaling van een definitief geworden administratieve geldboete opgelegd wegens een inbreuk op de ordonnantie van 23 december 2016 *betreffende de gewestbelasting op de inrichtingen van toeristisch logies* (zie in dat kader ook punt 38).

²⁴ Het volgt uit de Memorie van toelichting dat in eerste instantie wordt gedacht aan de bevoegdheden van Brussel Huisvesting inzake leegstaande woningen, waarvoor het nuttig is om te weten of de woning wordt gebruikt als toeristische verblijfsvestiging.

²⁵ Voor nadere toelichting inzake de verplichting voor federale diensten om een protocolakkoord af te sluiten verwijst de Autoriteit naar de aanbeveling nr. 02/2020 *houdende de draagwijdte van de verplichting om een protocol te sluiten om de mededelingen van persoonsgegevens door de federale publieke sector te formaliseren*, te raadplegen via: <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/aanbeveling-nr.-02-2020.pdf>.

- 1° de identificatie van de overheid die de persoonsgegevens doorgeeft alsook die van de ontvanger;
- 2° de identificatie van de verwerkingsverantwoordelijke binnen de overheid die de gegevens doorgeeft alsook van de bestemming;
- 3° de contactgegevens van de functionarissen voor gegevensbescherming binnen de overheid die de gegevens doorgeeft alsook van de bestemming;
- 4° de doeleinden waarvoor de persoonsgegevens worden doorgegeven;
- 5° de categorieën van doorgegeven persoonsgegevens en hun formaat;
- 6° de categorieën van ontvangers;
- 7° de wettelijke grondslag van de doorgifte;
- 8° de nadere regels inzake gehanteerde communicatie;
- 9° elke specifieke maatregel die de doorgifte omkadert conform het proportionaliteitsbeginsel en de vereisten inzake gegevensbescherming door ontwerp en door standaardinstellingen;
- 10° de toepasselijke wettelijke beperkingen met betrekking tot de rechten van de betrokkene;
- 11° de nadere regels inzake de rechten van de betrokkene bij de ontvanger;
- 12° de periodiciteit van de doorgifte;
- 13° de duur van het protocol;
- 14° de sancties die van toepassing zijn in geval van niet naleving van het protocol.

48. Voor het overige is de Autoriteit van oordeel dat de geviseerde gegevensoverdrachten, in het licht van hun respectieve doeleinden, op het eerste zicht niet buitensporig zijn in de ruimere context van het ontwerp. Zulks neemt uiteraard niet weg dat deze overdrachten, rekening houdend met de aard, de omvang, de context en de doeleinden ervan, alsook met de qua waarschijnlijkheid en ernst uiteenlopende risico's voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen, omkaderd moeten worden door passende technische en organisatorische maatregelen die een hoog beveiligingsniveau waarborgen.

49. Tot slot herneemt de Autoriteit in dit kader haar opmerkingen inzake de aanduiding van de verwerkingsverantwoordelijke(n), en verwijst daartoe naar de punten 21 – 24 van dit advies.

**OM DEZE REDENEN,
de Autoriteit,**

is van oordeel dat de volgende wijzigingen van het ontwerp zich opdringen:

- schrappen van het doeleinde onder artikel 20, §1, 3°, van het ontwerp, met dien verstande dat voor wat betreft de erkenning van de organisaties bedoeld in artikel 14, §§1 – 2 een apart juridisch kader vastgesteld moet worden (punten 15 en 19);
- nader preciseren van de hoedanigheid van de relatie tussen BEW enerzijds en de in artikel 21 van het ontwerp geïdentificeerde organismen anderzijds (punten 21 – 24);
- de gegevenscategorie 'identificatiegegevens' nader preciseren in het licht van de beoogde doeleinden en de onderscheiden categorieën van betrokkenen (punten 28 – 30);
- de gegevenscategorie 'beroepsgegevens' schrappen, dan wel voorzien van een passend juridisch kader waaruit de noodzaak blijkt om dergelijke gegevens te verwerken (punt 32);
- de raadpleging van gegevens betreffende strafrechtelijke en administratieve sancties en feiten passend omkaderen (rechtstreekse toegang authentieke bron), evenals voorzien in de mogelijkheid om rekening te houden met het tijdstip van minder ernstige veroordelingen (punten 33 – 37);
- nader preciseren van de bijkomende gegevenscategorieën die worden geacht noodzakelijk te zijn in het licht van het toezicht en de controle op de naleving van het ontwerp (punt 39);
- een minder verregaande bewaartermijn vaststellen voor de persoonsgegevens van werknemers van toeristische verblijfsvestigingen (punt 42);
- vaststellen van een maximale bewaartermijn, of toch minstens criteria opnemen die toelaten deze termijn te bepalen, betreffende de gegevens van de personen bedoeld in artikel 20, §5, tweede lid, van het ontwerp (punt 43).

Voor het Kenniscentrum,
(get.) Cédrine Morlière, Directeur